

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

30 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componența:
președinte
judecători

COVALENCO Elena
CATAN Liliana
DIACONU Iurie
GUZUN Ion
BEJENARU Iurie

judecând, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Cimpoi Ruslan în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în cauza penală privind-o pe

ZMEU Elena XXXXX, născută la XXXXX,
originară și domiciliată în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 19.07.2016 – 27.12.2017;

Instanța de apel: 13.02.2018 – 28.03.2018;

Instanța de recurs: 27.06.2018 – 30.10.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul central din 27 decembrie 2017, Zmeu E. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 327 alin. (1) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 320 unități convenționale, echivalentul sumei de 6400 lei, cu privarea de dreptul de a deține funcții publice pe o perioadă de 2 ani.

Totodată, Zmeu E. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, iar în baza art. 60 Cod penal a fost liberată de răspundere penală, din motivul expirării termenului de prescripție.

2. Pentru a se pronunța în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, Zmeu E. deținând funcția de director al Liceului „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi, numită prin ordinul Ministerului Educației nr. 24-p din 18.02.2014, fiind conform art.123 alin. (2) Cod penal - persoană publică a autorității publice, folosind intenționat situația de serviciu, în alte interese personale, cunoscând faptul că, ruda sa, Danilescu I. se află peste hotarele Republicii Moldova, depășind atribuțiile de serviciu, ilegal a emis la 21.07.2014 ordinul nr. 22-p, angajându-l pe ultimul în funcția de director adjunct pentru gospodărie. Fiind responsabilă de evidența timpului de muncă al angajaților, știind cu certitudine că,

Danilescu I. din 14.09.2014 pînă la 09.11.2014, nu s-a aflat la serviciu, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, a îndeplinit tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă a angajaților instituției pe care o conduce, unde pentru luna septembrie 2014 i-a stabilit - 23 de zile lucrătoare, pentru luna octombrie 2014 - 23 de zile lucrătoare și pentru luna noiembrie 2014 - 20 de zile lucrătoare, stabilindu-i în total - 41 de zile lucrătoare. Pentru zilele de muncă înscrise ilegal, lui Danilescu I. i-a fost achitată suma de 3725,38 lei.

Tot Zmeu E., deținând funcția de director al Liceului Teoretic „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi, numită prin ordinul Ministerului Educației nr. 24-p din 18.02.2014, fiind conform art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, angajată a autorității publice, cunoscând faptul că ruda sa Danilescu I. se află peste hotarele Republicii Moldova, intenționat, manifestând interesul personal de a-l angaja în cadrul instituției pe care o conduce, a introdus în documente oficiale date vădit false și anume a întocmit la 21.07.2014 ordinul 22-p, prin care l-a angajat pe Danilescu I. în funcția de director adjunct pentru gospodărie. În continuare, fiind responsabilă de evidența timpului de muncă al angajaților, cunoscând că, Danilescu I. din 14.09.2014 pînă la 09.11.2014 nu s-a aflat la serviciu fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, eronat a îndeplinit tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă a angajaților instituției pe care o conduce, introducând date false, stabilindu-i ilegal pentru luna septembrie 2014 - 23 de zile lucrătoare, pentru luna octombrie 2014 - 23 de zile lucrătoare și pentru luna noiembrie 2014 - 20 de zile lucrătoare.

Pe baza stării de fapt expuse supra, acțiunile inculpatei au fost încadrate juridic în baza art. 327 alin.(1) Cod penal, adică *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice*, și în temeiul art. 332 alin. (1) Cod penal, adică *înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale*.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței, în termenul și modul stabilit de art. 402-403 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpată, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitată pe ambele capete de acuzare, din motiv că faptele acesteia nu întrunesc elementele infracțiunilor respective.

În motivarea cererii apelanta a evidențiat că, la 21.07.2014 în limitele atribuțiilor de serviciu prescrise de Codul Educației, a emis ordinul nr.22-p din 21.07.2014, în temeiul căruia l-a angajat pe Danilescu I. în funcția de director adjunct pentru gospodărie și consideră că, nu are nici o relevanță pentru această cauză penală faptul că, Danilescu I. este rudă cu Zmeu E., în condițiile în care acesta își îndeplinește conștiincios atribuțiile de serviciu, precum și însărcinările suplimentare date de către director.

Astfel, apelanta a considerat că angajarea lui Danilescu I. a fost decisă exclusiv în interesul liceului administrat, din rațiuni de oportunitate, avându-se în vedere încrederea pe care o are față de Danilescu I., în ceea ce privește păstrarea și administrarea bunurilor instituției, precum și disponibilitatea acestuia de a munci suplimentar (adică peste program), mai ales în condițiile în care, lucrările de pregătire a instituției de învățământ

pentru noul an școlar trebuiau finisate de urgență.

În ceea ce privește capătul de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, apelanta a invocat că, pentru a fi în prezența infracțiunii respective, faptele săvârșite trebuie să întrunească toate elementele acestei infracțiuni, pe când în prezenta cauză lipsește acțiunea de urmare prejudiciabilă, legătura cauzală dintre latura obiectivă a infracțiunii, precum și intenția din latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.327 din Codul penal.

Faptul remunerării muncii suplimentare prestate de Danilescu I. în beneficiul Liceului Teoretic „Ion Creangă” a fost recunoscut, această plată fiind asumată de către directorul școlii, întrucât a fost efectuată în mod oficial în temeiul art.95 alin. (2), 98 alin. (1), 100 alin. (7), 104 alin. (3) și (4), 156 alin. (1), 158 alin. (2) din Codul Muncii și se justifică, și se dovedește în baza ordinului nr.52-f din 30.09.2014, în baza acordului adițional la contractul individual de muncă cu nr.24 din 21.07.2014 și a procesului-verbal de recepție a lucrărilor efectuate nr.02 din 15.09.2014.

Apelanta a mai opinat că, în speță nu este prezent prejudiciul, or partea vătămată a declarat că, acesta nu există. La fel, nu se întrunește nici latura subiectivă a infracțiunii or, nu a fost demonstrat interesul personal.

În ceea ce privește învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, apelanta a menționat că nu a falsificat nici un înscris. Tabelul de evidență a timpului de muncă a fost completat fără ca inculpata să aibă vreun interes personal, iar acesta nu poate constitui obiect material al infracțiunii, deoarece nu reprezintă un act oficial. La fel, s-a menționat că directorul liceului nu poate fi subiect al infracțiunii or, liceul nu este autoritate publică centrală sau locală, doar funcționarii căreia pot fi atrase la răspundere penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018 apelul declarat de inculpată a fost admis, cu casarea parțială a sentinței, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, în partea în care Zmeu E. a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, după cum urmează:

Cauza penală de învinuire în privința lui Zmeu E. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal s-a încetat cu liberarea inculpatei de la răspunderea penală și cu tragerea acesteia la răspunderea contravențională în baza art. 312 Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a menționat că, cercetând circumstanțele cauzei și probele acumulate la dosar, în ceea ce privește infracțiunea prevăzută de art. 327 alin. (1) Cod penal, în mod contrar concluziilor primei instanțe, în cazul faptelor prejudiciabile ale inculpatei calificate de către aceasta ca fiind infracțiunea de abuz de serviciu - acțiunile lui Zmeu E. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate, dar ale contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, după semnele calificative *folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care*

contravine intereselor publice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Circumstanțele de fapt ale cauzei au fost constatate astfel: „Zmeu E., deținând funcția de director al Liceului „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi, numită prin ordinul Ministerului Educației nr.24-p din 18.02.2014, fiind conform art.123 alin.(2) Cod penal - persoană publică a autorității publice, folosind intenționat situația de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice - în speță ale Consiliului raional Anenii Noi (care potrivit Capitolului VI, Secțiunea I din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală – face parte din autoritățile administrației publice ale raionului), cunoscând că, ruda sa Danilescu I. se află peste hotarele Republicii Moldova, folosindu-și situația de serviciu a emis la 21.07.2014 - ordinul 22-p, angajându-l pe ultimul în funcția de director adjunct pentru gospodărie în cadrul liceului „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi. Fiind responsabilă de evidența timpului de muncă al angajaților, știind cu certitudine că, Danilescu I. din 14.09.2014 pînă la 09.11.2014, nu s-a aflat la serviciu, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, Zmeu E. a îndeplinit tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă a angajaților instituției pe care o conducea, unde pentru luna septembrie 2014 i-a stabilit 23 de zile lucrătoare, pentru luna octombrie 2014 - 23 de zile lucrătoare și pentru luna noiembrie 2014 - 20 de zile lucrătoare, stabilindu-i în total - 41 de zile lucrătoare. Astfel, pentru zilele respective de muncă înscrise lui Danilescu I. i-a fost achitată suma de 3725,38 lei.”

În sprijinul concluziei despre întrunirea, în acțiunile lui Zmeu E., a elementelor contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, instanța a reținut că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „*a situației de serviciu*” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

În acest sens, Curtea Constituțională a statuat că, garanțiile instituite în Constituție impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. La fel, Curtea a statuat că, Comisia de la Veneția a recomandat ca, prevederile penale naționale cu privire la „*abuzul în serviciu*”, „*abuz de putere*” și expresii similare să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență, astfel încât să poată fi invocate numai în cazuri în care fapta este de natură gravă, cum ar fi, spre exemplu, infracțiuni grave împotriva proceselor democratice naționale, încălcarea drepturilor fundamentale, subminarea imparțialității administrației publice etc.

După care, la pct. 96, 98 și 100, Curtea a explicat că, *legea penală are repercusiunile cele mai dure comparativ cu alte legi sancționatoare, ea incriminează faptele cele mai prejudiciabile, respectiv, norma penală trebuie să dispună de o claritate*

desăvârșită pentru toate elementele componenței infracțiunii în cazul normelor din partea specială a legii penale (HCC nr.14 din 27.05.2014, §83). Astfel, pentru încălcarea de către persoanele publice a atribuțiilor de serviciu, legiuitorul prevede și alte forme de răspundere, cum ar fi cea disciplinară, contravențională sau civilă. Infracțiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu trebuie să se deosebească de faptele care au un caracter disciplinar sau contravențional anume prin intensitatea elementului material al infracțiunii.

Astfel, la pct.116, Curtea a constatat că, destinatarul legii care este învinuit de faptul că, prin acțiunile sale infracționale a cauzat daune în proporții considerabile „*intereselor publice*”, în sensul art. 327 alin. (1) [...] Cod penal, este privat de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.

Învinuirea înaintată lui Zmeu E. în temeiul art.327 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate *intereselor publice*, și prin urmare, dat fiind că, sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, rezultă că, în acțiunile inculpatei lipsește semnul constitutiv a infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice.

În ceea ce privește sintagma „*intereselor publice sau*” din textul art.312 Cod contravențional, s-a reținut că aceiași sintagmă a fost declarată neconstituțională în art.327 alin.(1) Cod penal, dar nu și în cel contravențional, fapt care, în cumul cu caracterul unic al acțiunilor inculpatei, a convins instanța de faptul că, acțiunile inculpatei au caracter contravențional, și nu penal, așa cum invocă partea acuzării.

În spiritul concluziilor hotărârii Curții Constituționale menționate supra, Colegiul reiterează că, faptele inculpatei Zmeu E. nu se califică în infracțiunea de abuz de serviciu or, lipsește intensitatea elementului material al infracțiunii, fapt care deosebește de faptele care au caracter contravențional de cele cu caracter penal.

În speță, dat fiind că nu s-a stabilit în acțiunile inculpatei caracter penal, dar s-a stabilit caracterul contravențional al acestora, s-a reținut că, inculpata a prejudiciat interesele publice (*în limita impusă de calificarea contravențională*) prin faptul că, au afectat Consiliul raional Anenii Noi, care potrivit Capitolului VI, Secțiunea I din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală – face parte din autoritățile administrației publice ale raionului, iar conform art.43 alin. (1) lit. b) și r) din aceeași lege, aprobă bugetul raional, contul de încheiere a exercițiului bugetar, precum și modul de utilizare a fondurilor speciale; decide înființarea, reorganizarea și lichidarea instituțiilor social-culturale de interes raional și asigură buna lor funcționare, în limita alocațiilor prevăzute la bugetul respectiv.

În acest sens, în afara faptului că, acțiunile inculpatei nu au avut caracter sistematic, s-a considerat că, suma de 3725,38 lei care i-a fost achitată lui Danilescu I., raportată la bugetul Liceului „*Ion Creangă*” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi, care potrivit explicațiilor părților, constituie aproximativ 400000 de lei anual, nu constituie proporții considerabile, cu atât mai mult cu cât s-a stabilit că, suma respectivă a fost restituită de către inculpată, fapt recunoscut de către reprezentantul Consiliului raional Anenii Noi, care a declarat că, nu are pretenții materiale față de inculpată.

Potrivit art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în cazul în care pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)-9), 285 alin. (1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Conform art. 53 lit. b) Cod penal, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile tragerii la răspundere contravențională.

Reieșind din cele menționate supra, dat fiind că, fapta inculpatei Zmeu E. nu constituie infracțiune, dar contravenție, s-a conchis că, cauza penală de învinuire a lui Zmeu E. în privința săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.327 alin.(1) Cod penal urmează a fi încetată în legătură cu liberarea inculpatei de răspundere penală, cu atragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art.312 Cod contravențional.

Cu referire la pedeapsa care urmează a fi aplicată inculpatei Zmeu E. pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, aceasta se sancționează cu amendă de la 30 la 90 de unități convenționale cu privarea de dreptul de a deține o anumită funcție sau de dreptul de a desfășura o anumită activitate pe un termen de la 3 luni la un an. Potrivit art.30 alin.(2) Cod contravențional, în redacția legii în vigoare la data comiterii contravenției, *termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale era de 3 luni*. Dat fiind că Zmeu E. a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art.312 Cod contravențional, precum și ținând cont de faptul că, a expirat termenul de prescripție de atragere la răspundere contravențională pentru comiterea contravenției respective, instanța de apel a ajuns la concluzia de a înceta procesul contravențional în temeiul art.30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție a răspunderii contravenționale.

Referitor la infracțiunea prevăzută de art.332 alin.(1) Cod penal, după cum s-a menționat *supra*, instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a statuat că, acțiunile inculpatei Zmeu E. se încadrează juridic în baza art.332 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative *înscrierea de către o persoană publică în documentele oficiale a unor date vădit false, precum și falsificarea unor astfel de documente, dacă aceste acțiuni au fost săvârșite din alte interese personale*.

Prin fals, în accepțiunea cea mai largă, se înțelege orice denaturare a adevărului, orice manoperă, orice procedeu folosit de o persoană pentru a induce în eroare o altă persoană.

Prin acte publice se înțeleg actele emise de autorități în condițiile legii, care certifică anumite evenimente sau fapte de importanță juridică.

Elementul material al infracțiunii se realizează prin două modalități normative: - acțiunea de înscriere în documentele oficiale a unor date vădit false și acțiunea de falsificare a documentelor oficiale. Pentru existența infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, se cere ca acțiunea să facă parte din competența persoanei cu funcție de răspundere/funcționarului autorității publice. Infracțiunea de fals în acte publice are un conținut formal, consumarea ei se produce în momentul realizării elementului material.

La caz, inculpata Zmeu E. a acționat cu intenție directă când a introdus în documente oficiale date false, întocmind la 21.07.2014 ordinul 22-p, prin care l-a angajat pe Danilescu I. în funcția de director adjunct pentru gospodărie în cadrul Liceului Teoretic „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi. Totodată, fiind responsabilă de evidența timpului de muncă al angajaților, cunoscând că, Danilescu I. din 14.09.2014 pînă la 09.11.2014 nu s-a aflat la serviciu fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, a îndeplinit tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă a angajaților instituției pe care o conducea, introducînd date false și stabilindu-i lui Danilescu I., pentru luna septembrie 2014 - 23 de zile lucrătoare, pentru luna octombrie 2014 – 23 de zile lucrătoare și pentru luna noiembrie 2014 - 20 de zile lucrătoare.

Aceste circumstanțe se confirmă prin declarațiile martorului Danilescu I. și ale inculpatei, precum și prin înscrisurile din certificatul eliberat de Poliția de Frontieră pentru perioada 01.01.2014 – 04.02.2016 privind traversarea frontierei de stat de către Danilescu I. Toate acestea dovedesc că, Danilescu I. la momentul angajării în calitate de director adjunct pentru gospodărie la Liceul Teoretic „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi – 21.07.2014, nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova.

Reieșind din înscrisurile din borderourile de plată din 10.10.2014, din 11.11.2014 și din 11.12.2014, rezultă că lui Danilescu I. i s-a achitat salariu în perioada respectivă, fapt pentru ce s-a aplicat semnătură la rubrica 1 sub nr.14.

Cu referire la sancțiunea infracțiunii prevăzute de art.332 alin.(1) Cod penal, în redacția în vigoare la data comiterii infracțiunii, aceasta prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 500 la 1000 de unități convenționale sau închisoare de pînă la 2 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani. Conform art.16 alin.(2) Cod penal, infracțiunea este una ușoară, iar de la data comiterii acesteia a trecut o perioadă de aproximativ 3,5 ani.

Potrivit art.332 alin.(1) Cod de procedură penală, *în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă. În corespundere cu art.60 alin.(1) lit. b) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.*

Reieșind din motivele stabilite, prima instanță a conchis corect că, Zmeu E. urmează a fi liberată de răspundere penală în baza art.332 alin.(1) Cod penal, din motivul expirării termenului de prescripție.

6. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, avocatul Cimpoi R. acționând în numele inculpatei, a declarat recurs ordinar solicitând casarea integrală a acestei, cu dispunerea achitării lui Zmeu E. pe ambele capete de acuzare, din următoarele considerente:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția, prin aceea că a omis să se expună asupra motivelor acțiunilor săvârșite de către Zmeu E., fără de care

nu poate fi apreciată vinovăția ultimei, în sensul că există sau nu există în acțiunile acesteia latura subiectivă a infracțiunilor imputate;

- nu s-a luat în considerare întregul tablou al evenimentelor în succesiunea în care acestea au avut loc, stabilind motivul înscrierii celor 41 zile lucrătoare în tabelul de pontaj, ceea ce este esențială pentru a determina latura subiectivă a faptelor imputate;

- s-a constatat vinovăția inculpatei în condițiile în care în acțiunile acesteia lipsesc elementele atât a contravenției, cât și a infracțiunii imputate (*art. 312 din Codul Contravențional și art. 332 alin. (1) Cod penal*), ceea ce în consecință faptei săvârșite i s-a dat o calificare juridică greșită;

- în drept, acțiunile Directorului Liceului, Zmeu E., manifestate sub aspect obiectiv prin plata către Danilescu I. a sumei de 3725,38 lei, cu titlu de remunerare a 320 de ore de muncă suplimentară (*prestată instituției de învățământ în perioada lunilor iulie-august 2014*), plată care a avut loc în perioada când Danilescu I. a fost plecat peste hotare (*între 14.09.2014 și până la 09.11.2014*) nu conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal, deoarece lipsește acțiunea (*verbum regens*), urmarea prejudiciabilă, respectiv legătura causală din cadrul laturii obiective a infracțiunii, precum și intenția din cadrul laturii subiective a infracțiunii nominalizate;

- faptul remunerării muncii suplimentare prestate de Danilescu I. în beneficiul Liceului Teoretic „Ion Creangă” a fost recunoscut de la început de către directorul, Zmeu E., această plată fiind asumată de către directorul școlii, întrucât a fost efectuată în mod oficial în temeiul art. 95 alin. (2), 98 alin. (1), 100 alin. (7), 104 alin. (3) și (4), 156 alin. (1), 158 alin. (2) din Codul Muncii, se justifică și se dovedește în baza ordinului 52-f din 30.09.2014, în baza acordului adițional la contractul individual de muncă nr. 24 din 21.07.2014 și a procesului-verbal de recepție a lucrărilor efectuate nr. 02 din 15.09.2014;

- ținând cont de faptul că acordul angajatului Danilescu I. la prestarea muncii suplimentare în favoarea angajatului se dovedește în mod absolut prin acordul adițional la contractul individual de muncă nr. 24 din 21.07.2014, concluzia instanței cu privire la lipsa acestui acord exprimată la alin. 7 pag. 7 din sentința contestată și lipsa unui act nedeterminat (*fără a indica temeiul juridic care impune necesitatea acestui act*) este absolut eronată, fiind în contradicție cu mijloacele de probă (*documentele*) administrate tot de către instanță în conformitate cu art. 57 din CPP;

- legislația muncii stabilește cu titlu imperativ că munca prestată suplimentar (*adică în afara orelor de program*) trebuie remunerată, iar această remunerare poate fi efectuată inclusiv prin acordarea zilelor libere în contul muncii prestate suplimentar. În acest sens potrivit art. 156 alin. (1) din Codul muncii: „*Salariaților care în afară de munca lor de bază, stipulată în contractul individual de muncă, îndeplinesc, la aceeași unitate, o muncă suplimentară într-o altă profesie (funcție) sau obligațiile de muncă ale unui salariat temporar absent, fără a fi scutiți de munca lor de bază (în limitele duratei normale a timpului de muncă stabilite de prezentul cod), li se plătește un spor pentru cumularea de profesii (funcții) sau pentru îndeplinirea obligațiilor de muncă ale salariatului temporar absent*”;

- în acțiunile lui Zmeu E. lipsește acțiunea, ca element al laturii obiective a

infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal și acțiunea din latura obiectivă a contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional - de folosire a situației de serviciu. Or, plata către subalternii angajați a muncii prestate suplimentar, nu se încadrează sub aspect obiectiv în acțiunea de folosire a situației de serviciu în interes material sau personal, ci reprezintă acțiuni cu caracter managerial (*întreprinse în vederea contractării, executării și remunerării lucrărilor de reparație a Liceului aflat în administrare, lucrări evaluate la suma de 121154,29 lei*), iar aceste lucrări, respectiv aceste plăți (*inclusiv plata către Danilescu I. a sumei de 3725,38 lei*) asumate și exercitate în mod oficial de către directoarea școlii în baza ordinului 52-f din 30.09.2014, a acordului adițional la contractul individual de muncă nr. 24 din 21.07.2014 și a procesului-verbal de recepție a lucrărilor efectuate nr. 02 din 15.09.2014;

- acțiunile lui Zmeu E. nu au și nici nu au avut niciodată la bază nici un interes material sau personal, iar acest fapt se confirmă prin suma lucrărilor efectuate (*lucrări evaluate la suma de 121154,29 lei potrivit devizului anexat*) în beneficiul liceului de către subsemnata Zmeu E. împreună cu fratele Danilescu I., soțul Zmeu Iu. și cumnatul Postica N. Dimpotrivă, suma investițiilor efectuate de către directoare Zmeu E., investiții care includ și a implică munca depusă de rudele sale cu titlu gratuit, fără a se urmări sau obține careva beneficii în schimb, demonstrează că toate acțiunile întreprinse de inculpată au avut la bază binele comun al instituției de învățământ implicit binele comun al elevilor și comunității;

- lipsește urmarea prejudiciabilă din cadrul laturii obiective a infracțiunii și contravenției imputate inculpatei, nu se poate susține că au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice în condițiile în care în prezența proces penal nu există parte vătămată sau parte civilă;

- în actul de învinuire se pretinde că s-ar fi comis o pagubă materială în sumă de 3725,38 lei, adică suma de bani achitată angajatului cu titlu de remunerare a muncii suplimentare constituie 3725,38 lei. Procurorul a omis să indice cui i se pricinuieste această pretinsă pagubă și a omis să ia în calcul faptul recunoscut și de Direcția Educație Anenii Noi de pe lângă Consiliul raional Anenii Noi (*adică pretinsa parte vătămată și parte civilă - care trebuie să finanțeze lucrările de reparație a școlilor*) că beneficiul adus instituției de învățământ, implicit Direcției Educație Anenii Noi prin acțiunile lui Zmeu constituie 121154,29 lei;

- pentru a fi în prezența existența unei daune în proporții considerabile intereselor publice, acțiunile funcționarului privite în ansamblu trebuie să fi avut drept consecință încălcarea drepturilor constituționale ale cetățenilor, crearea obstacolelor sau tulburărilor în activitatea instituțiilor publice, încălcarea ordinii de drept, tănuirea infracțiunilor săvârșite etc. și nicidecum crearea unui beneficiu instituției cuantificat la suma de 117428,91 lei, în acest context, este necesar de subliniat că nu este admisibilă separarea și privirea izolată a fiecărui act săvârșit de către funcționar, fără a fi făcută conexiune cu cauza și efectele tuturor actelor săvârșite în ansamblu de către funcționar;

- în ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii, pentru a fi în prezența

infrațiunii prevăzute de art. 327 Cod penal sau a contravenției prevăzute de art. 312 Cod Contravențional, trebuie să existe și să fie demonstrată prin probe concludente existența intenției (*calificată prin scop*) a inculpatei îndreptată spre realizarea unui interes material sau personal, fapt care nu poate exista în această cauză, având în vedere că prin remunerarea muncii suplimentare prestate de către Danilescu în beneficiul instituției de învățământ, Zmeu E. nu a prevăzut și nici nu a urmărit nici un interes material sau personal și nici cauzarea de daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice;

- în ceea ce privește pretensele învinuiri de fals, la emiterea ordinului nr. 22-p din 21.07.2014 Zmeu E. nu a falsificat nici un înscris (*nu a introdus nici o informație falsă și nici nu a falsificat conținutul ordinului*). Respectiv, toate înscrisurile oficiale emise de către directorul liceului se prezumă autentice și valide până la proba contrarie, nefiind clar din formularea procurorului în ce constă falsul, adică în ce constă acțiunea de falsificare și cum s-a manifestat această acțiune sub aspect obiectiv. Dacă procurorul pretinde că acest ordin este fals, atunci era obligat în actul de învinuire să arate în ce constă falsul (*material, intelectual*) și să arate circumstanțele de loc, circumstanțele de timp și modul în care a fost falsificat acest ordin, nemaivorbind că aceste circumstanțe urmează a fi dovedite prin administrarea unor dovezi concludente (*sarcina probei aparține acuzării*).

- în ceea ce privește înscrierea în tabelul de evidență a timpului de muncă a zilelor când Danilescu I. a fost plecat peste hotarele țării, în speță s-a stabilit indubitabil că aceste acțiuni au fost întreprinse de către inculpată în vederea remunerării muncii prestate suplimentar de către Danilescu I. în perioada verii anului 2014, respectiv aceste zile libere (*cu păstrarea salariului de bază*) au fost acordate la cererea salariatului Danilescu I. (*anexată la materialele cauzei*), nefiind urmărit nici un interes material sau personal al lui Zmeu E.

- tabelul de evidență a timpului de muncă nu poate constitui obiect material al infrațiunii prevăzute de art. 332 Cod penal, din simplu motiv că acest înscris nu constituie un document oficial (*cum ar fi actele de stare civilă, actele de identitate, permisul de conducere, actele autentificate la notar etc*), adică nu emană de la o autoritate publică, iar înscrierile din tabel nu sunt supuse procedurii publice de autentificare. Cu alte cuvinte tabelul de evidență a timpului de muncă reprezintă un înscris sub semnătură privată cu caracter intern al liceului, adică un act care emană de la un particular și nu de la o autoritate publică. Or, atâta timp cât directul liceului, în calitate de manager, alege în acest mod să remunereze munca prestată suplimentar de angajați (*prin includerea orelor în tabelul de evidență a timpului de muncă în perioada cât angajatului i s-a acordat zile libere*), iar prin această modalitate nu a fost prejudiciat liceul administrat (*dimpotrivă i s-a adus un beneficiu consistent*), nu s-au însușit, nu s-a depășit suma finanțelor alocate de Consiliul raional Anenii Noi liceului, s-a reușit respectarea dreptului salariaților de a fi remunerați pentru munca suplimentară, conchidem neconcordanța dintre anumite înscrisuri cu caracter intern ale instituției cu laptele reale nu poate fi calificată drept falsificare, în caz contrar, *ad absurdum*, ar fi

trebuie să fie condamnați penal majoritatea angajatorilor care întocmesc eronat tabelul de evidență a timpului de muncă (*inclusiv din motiv că angajatorul a urmărit prin acest procedeu să-și remunereze angajatul pentru munca prestată suplimentar*);

- directorul liceului nu poate fi subiect al infracțiunii prevăzute de art. 332 Cod penal, din simplu motiv că Liceul Teoretic „Ion Creangă” nu posedă statutul de autoritate publică centrală sau locală.

În drept, cererea de recurs declarată de avocatul Cimpoi R. se întemeiază pe prevederile din art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de avocatul Cimpoi R. în numele inculpatei, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este lipsit de temeiuri legale.

8. Judecând recursul ordinar, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, însă din alte considerente decât cele invocate de apărătorul Cimpoi R.

După cum se învederează din cererea de recurs, titularul acesteia, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, intervine cu solicitarea de a fi casată integral decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința lui Zmeu E., pe ambele capete de acuzare, din motiv că faptele inculpatei nu întrunesc elementele infracțiunilor incriminate acesteia prin rechizitoriu.

Verificând actele cauzei, raportat la criticele expuse de apărătorul inculpatei în pct. 6) din prezenta decizie, Colegiul penal lărgit statuează asupra admiterii recursului, cu casarea parțială a sentinței, în partea condamnării lui Zmeu E. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal și cu casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea în care cauza penală de învinuire în privința lui Zmeu E. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal a fost încetată cu liberarea inculpatei de răspundere penală și cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art. 312 Cod contravențional, cu dispunerea încetării procesului penal în temeiul art. 391 pct. 6) Cod de procedură penală, în această parte, și cu menținerea celorlalte dispoziții din hotărârile contestate.

La baza acestei soluții se regăsesc alte considerente, decât cele punctate de recurent.

În drept, soluția de admitere a recursului declarat se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, casând parțial atât sentința, cât și decizia instanței de apel, cu dispunerea încetării procesului penal, în cazul în care se constată că, este incident temeiul prevăzut de art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală. Totodată, se relevă că instanța de recurs, în corespundere cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, este în drept să judece cauza și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

În continuare, instanța de recurs va puncta raționamentele care au determinat-o să conchidă asupra dispunerii încetării procesului penal pe capătul de acuzare imputat inculpatei în baza art. 327 alin. (1) Cod penal.

Așadar, potrivit rechizitoriului, lui Zmeu E. i s-a incriminat faptul că: *deținând funcția de director al Liceului „Ion Creangă” din s. Hîrbovăț, r-nul Anenii Noi, fiind numită prin ordinul Ministerului Educației nr. 24-p din 18.02.2014 și fiind, conform art.123 alin. (2) Cod penal, persoană publică a autorității publice, folosind intenționat situația de serviciu, în alte interese personale, cunoscând faptul că, ruda sa, Danilescu I. se află peste hotarele Republicii Moldova, depășind atribuțiile de serviciu, ilegal a emis la data de 21.07.2014, ordinul nr. 22-p, angajându-l pe ultimul în funcția de director adjunct pentru gospodărie. Fiind responsabilă de evidența timpului de muncă al angajaților, știind cu certitudine că, Danilescu I. din 14.09.2014 pînă la 09.11.2014, nu s-a aflat la serviciu, fiind plecat peste hotarele Republicii Moldova, a îndeplinit tabelul de evidență a folosirii timpului de muncă a angajaților instituției pe care o conduce, unde pentru luna septembrie 2014 i-a stabilit - 23 de zile lucrătoare, pentru luna octombrie 2014 - 23 de zile lucrătoare și pentru luna noiembrie 2014 - 20 de zile lucrătoare, stabilindu-i în total - 41 de zile lucrătoare. Pentru zilele de muncă înscrise ilegal, lui Danilescu I. i-a fost achitată suma de 3725,38 lei.*

Reieșind din baza factologică expusă supra, în drept, faptele inculpatei au fost încadrate juridic de către procuror în temeiul art. 327 alin.(1) Cod penal, adică *folosirea intenționată de către o persoană publică a situației de serviciu, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice.*

Potrivit actului incriminator și reieșind din statuările primei instanțe se evidențiază că, drept urmări prejudiciabile cauzate prin acțiunile inculpatei, în sarcina acesteia au fost reținute *daunele în proporții considerabile intereselor publice.*

Instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia sentinței, a ajuns la concluzia că cauza penală de învinuire în privința lui Zmeu E. în baza art. 327 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetată cu liberarea inculpatei de răspunderea penală și cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art. 312 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional în temeiul art. 30 Cod contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție.

În partea descriptivă a deciziei instanța de apel a consemnat că, contrar concluziilor primei instanțe, în cazul faptelor prejudiciabile ale inculpatei calificate de către aceasta ca fiind infracțiunea de abuz de serviciu - acțiunile lui Zmeu E. nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii nominalizate, dar ale contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, după semnele calificative *folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.*

În acest sens, instanța de apel a reținut că, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, a fost declarat neconstituțional textul „*intereselor publice sau*” din alin. (1) al art. 327 Cod penal și a fost recunoscut constituțional textul „*a situației de serviciu*” din aceeași normă, în măsura în care, se referă la atribuțiile de serviciu acordate prin lege.

În textul hotărârii instanței constituționale, s-a făcut referire la recomandările Comisiei de la Veneția potrivit cărora dispozițiile penale naționale cu privire la „*abuzul în serviciu*”, „*abuz de putere*” și expresii similare acestora urmează să fie interpretate în sens restrâns și aplicate cu un grad înalt de prudență. Infrațiunea de abuz de putere sau abuz de serviciu trebuie să se deosebească de faptele care au un caracter disciplinar sau contravențional anume prin intensitatea elementului material al infrațiunii.

De aceea, în pct.116, Curtea a constatat că, destinatarul legii care este învinuit de faptul că, prin acțiunile sale infracționale a cauzat daune în proporții considerabile „*intereselor publice*”, în sensul art. 327 alin. (1) Cod penal, este privat de posibilitatea de a determina fără echivoc urmările prejudiciabile concrete ale acțiunilor incriminate.

Respectiv, având în vedere că, învinuirea înaintată lui Zmeu E. în temeiul art.327 alin.(1) Cod penal, prevede în calitate de consecințe prejudiciabile daunele considerabile cauzate *intereselor publice*, iar sintagma respectivă a fost declarată neconstituțională, Curtea de Apel a statuat că, în acțiunile inculpatei lipsește semnul constitutiv a infrațiunii prevăzute de art. 327 alin. (1) Cod penal - urmările prejudiciabile sub forma daunelor intereselor publice. Totodată, instanța de apel a evidențiat că, sintagma „*intereselor publice sau*” a fost declarată neconstituțională în art.327 alin.(1) Cod penal, dar nu și în cel contravențional, adică în art. 312, fapt care, în cumul cu caracterul unic al acțiunilor inculpatei, a convins instanța că, acțiunile inculpatei au caracter contravențional, și nu penal, așa cum se invocă în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, instanța de apel a menționat că, inculpata a prejudiciat interesele publice (*în limita impusă de calificarea contravențională*) prin faptul că, a afectat Consiliul raional Anenii Noi, care potrivit Capitolului VI, Secțiunea I din Legea nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală – face parte din autoritățile administrației publice ale raionului, iar conform art.43 alin. (1) lit. b) și r) din aceeași lege, aprobă bugetul raional, contul de încheiere a exercițiului bugetar, precum și modul de utilizare a fondurilor speciale; decide înființarea, reorganizarea și lichidarea instituțiilor social-culturale de interes raional și asigură buna lor funcționare, în limita alocațiilor prevăzute la bugetul respectiv.

Colegiul penal lărgit analizând jurisprudența constituțională vizavi de chestiunile disputate în această cauză, consemnează că susține doar parțial statuările instanței de apel expuse supra.

În particular, se evidențiază că, problema constituționalității unei norme, în cazul nostru fiind incident art. 327 alin. (1) din Codul penal, urmează a fi analizată prin prisma coroborării întregii jurisprudențe a Curții Constituționale.

În acest context, instanța de recurs amintește că, anterior adoptării Hotărârii nr.33 din 07.12.2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 327 alin. (1) și art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal, Curtea Constituțională s-a expus asupra constituționalității unei sintagme din art. 328 alin. (1) Cod penal, prin Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017. La originea acestei cauze s-a aflat excepția de neconstituționalitate a textului: „*dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau*

drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice” din alineatul (1) al articolului nominalizat.

În această din urmă cauză, instanța constituțională a declarat *neconstituțional* textul: „*intereselor publice sau*” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal, de altfel aceeași sintagmă fiind declarată neconstituțională și prin Hotărârea nr.33 din 07.12.2017, la care s-a referit Curtea de Apel.

Însă, prezintă relevanță faptul că, în Hotărârea nr. 22 din 27.06.2017, Curtea Constituțională i-a formulat Parlamentului o adresă, în care a menționat că, art.328 alin.(1) din Codul penal, prevăzând o infracțiune materială, include „*interesul public*” în urmările prejudiciabile ale acesteia, însă norma de trimitere (art.126 alin.(2) din același cod), în temeiul căreia se evaluează *in concreto* prejudiciul cauzat în fiecare caz, nu stabilește *expressis verbis* interesul public ca valoare socială care poate fi determinată și nici nu indică criteriile de evaluare a acesteia.

Astfel, Curtea a menționat că atribuirea unor fapte infracționale concrete ca prejudiciind „*interesul public*”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate și totodată constituie o interpretare a legii penale extensivă și defavorabilă persoanei. Respectiv, având în vedere faptul că noțiunea „*interes public*” se regăsește în mai multe componențe de infracțiuni și contravenții, Parlamentul urmează a efectua modificările de rigoare a cadrului legal, cu luarea în considerare a raționamentelor expuse în hotărârea Curții.

Față de cele ce preced, Colegiul conchide că, instanța de contencios constituțional atunci când a adoptat Hotărârea nr.33 din 07.12.2017, nu a mai procedat la o repetare inutilă a faptului că, cadrul legal urmează a fi revizuit în sensul excluderii sintagmei de „*interes public*” din componența infracțiunilor și contravențiilor în care acesta se regăsește.

Ceea ce denotă că, instanța de apel, reținând în sarcina lui Zmeu E., elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional, după semnele calificative *folosirea intenționată a situației de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice*, *dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii*, a constatat vinovăția inculpatei în baza unei norme declarate anterior indirect neconstituționale, ceea ce este inadmisibil. Or, imputarea unei persoane a prejudicierii „*interesului public*”, *in abstracto*, nu poate satisface cerința de claritate și previzibilitate a unei norme și totodată constituie o interpretare a legii extensivă și defavorabilă persoanei.

Mai mult, potrivit art. 28 alin. (2) al Legii cu privire la Curtea Constituțională - *actele normative sau unele părți ale acestora declarate neconstituționale devin nule și nu se aplică din momentul adoptării hotărârii respective a Curții Constituționale*.

Conform art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Pentru toate considerentele arătate, nu pot fi acceptate mențiunile instanței de apel privitor la faptul că sintagma „*intereselor publice sau*” a fost declarată neconstituțională

doar în art. 327 alin. (1) Cod penal, dar nu și în corespondentul acestui articol din Codul contravențional, adică în art. 312, fapt care, a determinat instanță de recurs să dispună, în corespundere cu art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, încetarea procesului penal pe acest capăt de învinuire.

Nu în ultimul rând, Colegiul ține să remarce că alegațiile recurentului în partea referitoare la achitarea inculpatei pe art. 332 alin. (1) Cod penal, sunt vădit nefondate. Or, instanța de recurs consideră că, statuările instanțelor de fond în privința vinovăției lui Zmeu E. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 332 alin. (1) Cod penal, sunt juste, legale și întemeiate. La caz, s-a confirmat indubitabil prin probatoriu administrat la dosar, care a fost supus unei cercetări minuțioase atât de prima instanță, cât și de cea din apel, că Zmeu E. a comis infracțiunea de fals în acte publice în circumstanțele descrise în rechizitoriu.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că, motivarea pe care instanțele de fond au formulat-o privitor la criticele părții apărării pe capătul de acuzare imputat lui Zmeu E. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, o acceptă și pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere și cu jurisprudența constanță a CtEDO în această materie, care în pct. 37) a hotărârii în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010* a indicat că, art. 6 §1 din Convenție deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument în parte, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale, fapt ce determină inutilitatea expunerii lor repetate în prezenta decizie.

Pentru toate considerentele ce preced, Colegiul penal lărgit subliniază că soluția instanțelor de fond în partea constatării vinovăției lui Zmeu E. în baza art. 332 alin. (1) Cod penal, este corectă, iar partea apărării a eșuat în prezentarea unor argumente plauzibile de natură să răstoarne această soluție, la etapa judecării recursului. Or, Colegiul nu contestă faptul că munca suplimentară urmează a fi retribuită corespunzător de către orice angajator, însă, la caz, prezintă relevanță că ordinul de angajare în funcție a lui Danilescu I. a fost semnat cu o dată anterioară intrării acestuia în țară, ceea ce s-a confirmat indubitabil prin probele prezentate de partea acuzării, adică Zmeu E. fiind persoană publică a înscris în documente oficiale date vădit false, falsificând astfel actul întocmit.

9. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Cimpoi Ruslan în numele inculpatei, casează parțial sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul central, din 27 decembrie 2017, în partea condamnării lui Zmeu Elena XXXXX în baza art. 327 alin. (1) Cod penal și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2018, în partea în care cauza penală de învinuire în privința lui Zmeu Elena în baza art. 327 alin. (1) Cod penal a

fost încetată cu liberarea inculpatei de răspundere penală și cu tragerea acesteia la răspundere contravențională în baza art. 312 Cod contravențional, și se dispune încetarea procesului penal în temeiul art. 391 pct. 6) Cod de procedură penală, în această parte.

În rest, celelalte dispoziții ale hotărârilor se mențin.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 27 noiembrie 2018.

Președinte **COVALENCO Elena**

Judecător **CATAN Liliana**

Judecător **DIACONU Iurie**

Judecător **GUZUN Ion**

Judecător **BEJENARU Iurie**